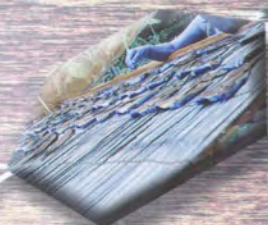
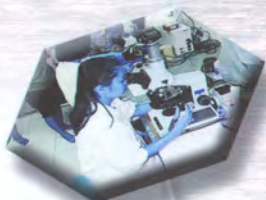

รายงานประจำปี

กรมประมง

2545

คำนำ

รายงานประจำปี 2545 ของกรมประมง จัดทำขึ้นเพื่อสรุปผลการปฏิบัติงานตามภารกิจของกรมประมงในรอบปีงบประมาณ 2545 โดยจำแนกเป็นด้านต่างๆ คือ ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการผลิตและสร้างรายได้ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการวิจัย ตลอดจนผลการปฏิบัติงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการตามนโยบายรัฐบาล เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และผู้สนใจทราบการปฏิบัติงานของกรมประมง

กรมประมงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจโดยทั่วกัน

กรมประมง
มีนาคม 2546

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

รายชื่อคณะผู้บริหาร กรมประมง ปี 2545

อธิบดี	นายอำมรงค์	ประกอบบุญ
รองอธิบดี	นายอุปถัมภ์	ภาณุदानนท์ ณ มหาสารคาม
รองอธิบดี	นายสมปอง	หิรัญวัฒน์
รองอธิบดี	นายไมตรี	ดวงสวัสดิ์

ที่ปรึกษากรมประมง

นายกู้เกียรติ	สุวรรณลักษณ์
ศาสตราจารย์ ดร.บุญเลื่อน	บุญเรือง
นายอัมพร	ทิมมพรพงศ์
นายบุญช่วย	ชาวปากน้ำ
นายมาโนช	หงษ์พร้อมญาติ
นายสุชาติ	วิเชียรสรรค์
นายสถิตย์	ลิกษา
ศาสตราจารย์ ดร.เวทิน	นพนิตย์
นายเสน่ห์	ผลประสิทธิ์
ดร.พูนผล	เดวิทย์
นางผ่องเพ็ญ	รัตกุล
นายปัญญา	แก้วสีทอง
นายทรงชัย	สหวัชรินทร์
รองศาสตราจารย์ประวิทย์	สุนิรนาถ
ดร.กมลพร	ทองอุไทย
นายมานพ	เจริญรวย

ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการทรัพยากรประมง	นางมะลิ	บุญรัตนผลิน
ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารสัตว์น้ำ	นายนิเวศน์	เรืองพานิช
ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมทางการประมง	นายอุดม	ปาดิยเสวี
ผู้เชี่ยวชาญด้านอนุกรมวิธานสัตว์น้ำ	นายสมโภชน์	อัคคะทวีวัฒน์
ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจการประมง	นางสมหญิง	เปี่ยมสมบุญ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการประมงทะเล	นายสมศักดิ์	จุลละคร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	น.ส.พูลทรัพย์	วิรุฬหกุล
ผู้เชี่ยวชาญด้านพันธุกรรมสัตว์น้ำ	นายจรัลธาดา	กรรณสูต
ผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	น.ส.โสภา	อารีรัตน์
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	นายพินิจ	สิทธิ์ทักษ์เกียรติ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	นายนิพนธ์	ศิริพันธ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคสัตว์น้ำ	นายมานพ	ตั้งตรงไพโรจน์
ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารสัตว์น้ำ	นายถวัลย์	ชูจร
ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคสัตว์น้ำ	นายศิริ	กอนันตกุล

ผู้ตรวจราชการกรมประมง

ผู้ตรวจราชการกรม เขต 1	นายเรวัตย์	ฤทธาภรณ์
ผู้เชี่ยวชาญฯ เขต 2	นางสุมาลี	ยุกตานนท์
ผู้เชี่ยวชาญฯ เขต 3	นายสิงหนาท	ประศาสน์ศิลป์
ผู้ตรวจราชการกรม เขต 4	นายอนันต์	สาระยา
ผู้เชี่ยวชาญฯ เขต 5	นายบุญส่ง	สิริกุล
ผู้เชี่ยวชาญฯ เขต 6	นายเทียนทอง	อยู่เวศวัดมณา
ผู้ตรวจราชการกรม เขต 7	นายวิรัชชัย	บุญรอด
ผู้ตรวจราชการกรม เขต 8	นายวิเชียร	เปล่งฉวี
ผู้เชี่ยวชาญฯ เขต 9	น.ส.สมพร	อิทธิพงษ์
ผู้เชี่ยวชาญฯ เขต 10	นายชวลิต	ลาภผล
ผู้ตรวจราชการกรม เขต 11	นายสมชาติ	สุขวงศ์
ผู้เชี่ยวชาญฯ เขต 12	นายสมศักดิ์	ปราโมกษ์ชุติมา

ผู้อำนวยการกอง/สถาบัน

เลขานุการกรม	นางผะอับ	ใจเย็น
หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน	น.ส.อัจฉรา	สุนทรอภิชาติ
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	นายสมบูรณ์	เย็นเอง
ผู้อำนวยการกองคลัง	นางสันทนา	ดวงสวัสดิ์
ผู้อำนวยการกองประมงทะเล	นายอนันต์	สาระยา
ผู้อำนวยการกองประมงน้ำจืด	นายสมพงษ์	สุวรรณทศ
ผู้อำนวยการกองประมงนอกน่านน้ำไทย	นายธรรมศักดิ์	ไพบิยานนท์
ผู้อำนวยการกองแผนงานและนโยบายประมง	น.ส.เรวดี	ศรีประเสริฐ
ผู้อำนวยการกองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	นายสมชาติ	สุขวงศ์
ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการประมง	นายคำรณ	ไพฑิพัทธ์
ผู้อำนวยการกองอนุรักษ์ทรัพยากรประมง	นายเรวัตย์	ฤทธาภรณ์
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	นายสำรวย	มีนกาญจน์
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	นายสกุล	สุพงษ์พันธ์
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเล	นายประวิณ	ลิ้มปลายชล
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ	นางเพ็ญศรี	บุญเรือง
ผู้อำนวยการกองควบคุมตรวจสอบผลิตภัณฑ์และการแปรรูปสัตว์น้ำ	นายมนตรี	กฤษฎีไพบูลย์
ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมประมง	นายสมศักดิ์	เจนศิริศักดิ์
ผู้อำนวยการกองประมงต่างประเทศ	นายวิมล	จันทโรทัย
ผู้อำนวยการกองฝึกอบรม	นายอิศโร	วีระกฤมิ
ผู้อำนวยการกองพัสดุ	นายสุรพล	เกษเพชร
ผู้อำนวยการสำนักผู้ตรวจราชการกรมและการแปรรูปสัตว์น้ำ	นางเจิดจินดา	โชติยะปุตตะ
ผู้อำนวยการกองเรือ	ร.ต.จตุก	ศรีวณิช ร.น.
ผู้อำนวยการกองควบคุมและพัฒนาอาหารสัตว์น้ำ	น.ส.จوزهดี	พงศ์มณีรัตน์
ผู้อำนวยการกองเศรษฐกิจการประมง	นายวัฒน์	ลีลาภัทร
ผู้อำนวยการกองสิ่งแวดล้อมประมง	นายวิเชียร	สาครเศ
ผู้อำนวยการสื่อสารและโทรคมนาคมประมง	ร.ต.บรรยง	วดีศิริศักดิ์ ร.น.
ผู้อำนวยการกองสารสนเทศทรัพยากรประมง	นายนิวัติ	สุธีมีชัยกุล
ผู้อำนวยการสถาบันพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ	นายอนุวัฒน์	นทีวัฒนา
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ	นางนวลมณี	พงศ์ธนา
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	นายสิริ	ทุกขวินาศ
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสุขภาพสัตว์น้ำ	นางสุปราณี	ชินบุตร
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสัตว์น้ำสวยงามและสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ	นางวันเพ็ญ	มีนกาญจน์
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ	นางอุ๋นจิต	ปาดิยเสวี

สารบัญ

หน้าที่ความรับผิดชอบของกรมประมง	9
สรุปสาระสำคัญของนโยบายพัฒนาการประมงแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2549)	10

สรุปผลงานในรอบปีงบประมาณ 2545

- ด้านการบริหารและการจัดการ	26
- ด้านการผลิตและสร้างรายได้	29
- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	32
- ด้านการวิจัย	35
- โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	42
- โครงการตามนโยบายรัฐบาล	43

ภาคผนวก

- สรุปรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2545	45
- คณะผู้บริหารกรมประมง	46
- การแบ่งส่วนราชการ	48

หน้าที่ความรับผิดชอบ ของกรมประมง

กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประมง กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาหารสัตว์ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์น้ำ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม การเพาะเลี้ยง การปรับปรุงพันธุ์ การผลิตและขยายพันธุ์สัตว์น้ำ รวมทั้งเครื่องมือประมงและวิชาการด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับการเก็บรักษาและการแปรรูปสัตว์น้ำ วิเคราะห์ ตรวจสอบและรับรองคุณภาพและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
4. สำรอง วิเคราะห์และวิจัยแหล่งทำการประมง ทั้งในน่านน้ำไทยและนอกล่านน้ำไทย รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการประมงระหว่างประเทศต่างประเศและทะเลลึกในน่านน้ำไทย
5. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำประมงและการแปรรูปสัตว์น้ำ
6. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมประมง หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - พ.ศ. 2549)

สภาพปัญหา

การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันของทุกฝ่ายในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับจังหวัด ระดับอนุภาค และระดับชาติ มาสังเคราะห์เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน โดยคำนึงภาพรวมการพัฒนาที่ผ่านมา สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่ส่งผลให้เกิดปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด และปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จึงมุ่งฟื้นฟูเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากภาวะวิกฤตดังกล่าว และปูพื้นฐานระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้มีความเข้มแข็ง มีเสถียรภาพ และสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น

วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ

1. จุดมุ่งหมายและค่านิยมร่วมกัน มุ่งเน้นให้เกิด “การพัฒนาที่ยั่งยืน ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย” โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และการพัฒนาอย่างมี “ดุลยภาพ” ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม
2. สังคมไทยที่พึงประสงค์ โดยมุ่งพัฒนาสู่ “สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพ” ใน 3 ด้าน คือ สังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน
3. วิสัยทัศน์ร่วมโดยการพัฒนาประเทศไทยจะยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพและมีภูมิคุ้มกัน สร้างความเข้มแข็งของภาคการเงิน ความมั่นคงและเสถียรภาพของฐานะการคลัง ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจระดับฐานรากมีความเข้มแข็ง และสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น ตลอดจนเพิ่มสมรรถนะของระบบเศรษฐกิจโดยรวมให้สามารถแข่งขันได้และก้าวทันเศรษฐกิจยุคใหม่

2. เพื่อวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็งยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก โดยการพัฒนาคุณภาพคน ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูประบบสุขภาพ สร้างระบบคุ้มครองความมั่นคงทางสังคม รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่ายชุมชนให้เกิดการเชื่อมโยงการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน มีการดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสังคมไทย

3. เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ เป็นพื้นฐานให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เน้นการปฏิรูประบบบริหารจัดการภาครัฐ การบริหารจัดการที่ดีของภาคธุรกิจเอกชน การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาการสร้างสรรค์ระบบการเมืองที่รับผิดชอบต่อสังคมและลดการทุจริตประพฤติมิชอบ

4. เพื่อแก้ปัญหาความยากจนและเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนไทยในการพึ่งพาตนเอง ให้ได้รับโอกาสในการศึกษาและบริการทางสังคมอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง สร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้ชุมชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับกลไกภาครัฐให้เอื้อต่อการแก้ปัญหา

เป้าหมายหลัก

1. เป้าหมายดุลยภาพทางเศรษฐกิจ

1.1 สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจมหภาค โดยมีเป้าหมายให้เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4-5 ต่อปี เพิ่มการจ้างงานใหม่ในประเทศให้ได้ไม่ต่ำกว่า 230,000 คนต่อปี มีอัตราเงินเฟ้อโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 3 ต่อปี

1.2 ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิต การค้า และบริการ รวมทั้งสร้างความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยมีเป้าหมาย

- ให้การส่งออกสินค้าขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ต่อปี เพิ่มส่วนแบ่งตลาดส่งออกของไทยให้อยู่ในระดับร้อยละ 1.1 ของตลาดโลก
- ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคเกษตรขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2.0 ต่อปี และภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 4.5 ต่อปี
- เพิ่มสมรรถนะประสิทธิภาพการผลิต โดยผลิตภาพการผลิตรวมในภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.5 ต่อปี ผลิตภาพการผลิตรวมในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี และผลิตภาพของแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี
- เพิ่มรายได้การท่องเที่ยวโดยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 7-8 ต่อปี และให้คนไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
- สนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาทั้งภาครัฐและเอกชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

2. เป้าหมายการยกระดับคุณภาพชีวิต

2.1 ให้ประเทศมีโครงสร้างประชากรที่สมดุล โดยรักษาแนวโน้มภาวะเจริญพันธุ์ของประชากรให้อยู่ในระดับทดแทนอย่างต่อเนื่อง ให้คนไทยมีคุณภาพมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม ให้ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป มีการศึกษาโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 9 ปี และยกระดับการศึกษาของแรงงานไทยให้ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไปไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในปี 2549 รวมทั้งลดอาชญากรรมและป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

2.2 เพิ่มความเข้มแข็งให้ประชาชนและประชาสังคม เกิดการมีส่วนร่วมพัฒนาเมืองน่าอยู่ชุมชนน่าอยู่สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี มีเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็ง และปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและประชาชนมีส่วนร่วม

3. เป้าหมายการบริหารจัดการที่ดี

สร้างระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ มีขนาดโครงสร้างที่เหมาะสม ท้องถิ่นมีขีดความสามารถจัดเก็บรายได้สูงขึ้นและมีระบบสนับสนุนการกระจายอำนาจให้โปร่งใส มีระบบตรวจสอบด้วยการมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

4. เป้าหมายการลดความยากจน

ให้มีการดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจที่เอื้ออาทรต่อคนจน พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างศักยภาพให้คนจนเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันสามารถพึ่งตนเองได้ เพื่อลดสัดส่วนคนยากจนของประเทศให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินร้อยละ 12 ของประชากรในปี 2549

ยุทธศาสตร์

1. การบริหารจัดการที่ดี ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปภาครัฐให้เป็นองค์กรขนาดเล็กที่มีคุณภาพ การปรับเปลี่ยนระบบการจัดทำงบประมาณให้มีประสิทธิภาพและสนับสนุนนโยบายตามแผนชาติ การปรับปรุง/พัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนการกระจายอำนาจให้มีความคล่องตัวรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน และมีมาตรการป้องปรามการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างจริงจังในทุกระดับ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

- 1.1 การจัดระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส
- 1.2 การกระจายภารกิจและความรับผิดชอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างโปร่งใส
- 1.3 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
- 1.4 การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการตรวจสอบถ่วงดุลทุกภาคส่วนในสังคม
- 1.5 การเสริมสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีของภาคเอกชน
- 1.6 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

2. การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างระบบสุขภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การปฏิรูปการศึกษาการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานควบคู่กับการสร้างงานรองรับ ขณะเดียวกัน ต้องมีการขยายขอบเขตการคุ้มครองแรงงานให้ครอบคลุมทั้งในและนอกระบบ การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การปรับระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและมีกลไกกำกับดูแลการบังคับใช้อย่างจริงจัง รวมทั้งการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคนและสังคมมากขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

- 2.1 การพัฒนาคนให้มีคุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- 2.2 การส่งเสริมให้คนมีงานทำ
- 2.3 การปรับปรุงระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
- 2.4 การป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 2.5 การส่งเสริมบทบาทครอบครัว องค์กรทางศาสนา โรงเรียน ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน อาสาสมัคร และสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา

3. การปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมือง ให้ความสำคัญกับการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากที่ส่งผลต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและลดปัญหาความยากจนทั้งในชนบทและเมือง โดยอาศัยความเข้มแข็งของชุมชนศักยภาพของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เร่งปรับกลไกการบริหารจัดการพื้นที่อย่างที่มีส่วนร่วม ให้เอื้อต่อการเชื่อมโยงการพัฒนาแบบรวมกลุ่มการผลิตและกลุ่มพื้นที่ให้เป็นฐานเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพเพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาอย่างเกื้อกูลระหว่างชนบทและเมือง โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

- 3.1 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่
- 3.2 การแก้ปัญหาความยากจนในชนบทและเมืองภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม
- 3.3 การสร้างความเชื่อมโยงของการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างเกื้อกูล
- 3.4 การจัดการพื้นที่เชิงบูรณาการที่ยึดพื้นที่ภารกิจและการมีส่วนร่วม

4. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งปรับกลไกและกระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้และปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งการกำหนดมาตรการทางกฎหมายคุ้มครองพื้นที่ รวมทั้งชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีความสำคัญเพื่ออนุรักษ์ไว้สำหรับรักษาความสมดุลของระบบนิเวศน์และสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก สนับสนุนการลดปริมาณของเสียและการนำกลับมาใช้ใหม่ ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการมลพิษ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

- 4.1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์
- 4.3 การอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว
- 4.4 การบริหารจัดการปัญหามลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ

5. การพัฒนาเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งของภาคการเงินเพื่อผลักดันการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิรูประบบงบประมาณและการบริหารรายจ่าย ควบคู่กับการส่งเสริมการออม การกระจายอำนาจการคลังและถ่ายโอนภารกิจไปสู่ท้องถิ่น รวมทั้งการเตรียมพร้อมของประเทศในการเปิดเสรีและสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศที่เอื้อประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ของประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

- 5.1 การดำเนินนโยบายการเงินเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อวิกฤตเศรษฐกิจและช่วยกระจายความเจริญและสร้างความเป็นธรรม
- 5.2 การดำเนินนโยบายการคลังและสร้างความมั่นคงของฐานะการคลังและกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค
- 5.3 การเตรียมความพร้อมของเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ

6. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ ให้ความสำคัญกับการปรับฐานเศรษฐกิจตั้งแต่ระดับฐานรากถึงระดับมหภาค โดยการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งกระบวนการผลิตและการจัดการ สนับสนุนขบวนการเพิ่มผลผลิต โดยปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า พัฒนาสินค้าใหม่ และพัฒนาตลาดเฉพาะ รวมทั้งปรับบทบาทภาครัฐให้สนับสนุนการเชื่อมโยงวงจรการผลิต ตั้งแต่วัตถุดิบจนถึงการตลาด และการพัฒนาแบบรวมกลุ่มการผลิต ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อขยายฐานการผลิตให้มั่นคงและยั่งยืน โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

- 6.1 การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและการค้า
- 6.2 เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพโครงสร้างพื้นฐาน
- 6.3 การผลักดันขบวนการเพิ่มผลผลิตของประเทศ
- 6.4 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และระบบสหกรณ์
- 6.5 ปรับปรุงระบบเจรจาและความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศ
- 6.6 ส่งเสริมการค้าบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างงานและกระจายรายได้

7. การพัฒนาความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นผู้นำในการประยุกต์พัฒนาเทคโนโลยีด้านการผลิตและคิดค้นนวัตกรรม โดยภาครัฐเป็นผู้สนับสนุนและให้ความร่วมมือ ควบคู่กับการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ มีการกระจายแหล่งเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่คนส่วนใหญ่ของประเทศอย่างทั่วถึงรวมทั้งการผลักดันให้มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มศักยภาพเอื้อประโยชน์ต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

- 7.1 การประยุกต์ใช้และการพัฒนาเทคโนโลยี
- 7.2 การพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 7.3 การยกระดับการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 7.4 การบริหารการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มุ่งประสิทธิผล

สรุปนโยบายพัฒนาประมงแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2549)

นโยบายพัฒนาประมงแห่งชาติ ประกอบด้วยนโยบายหลัก 5 นโยบาย คือ

1. นโยบายพัฒนาเกษตรกรประมงและองค์กรที่เกี่ยวข้อง
2. นโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม
3. นโยบายพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
4. นโยบายพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำ
5. นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจการประมง

นโยบายพัฒนาเกษตรกรประมงและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกษตรกรประมงและองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาการประมง
2. เพื่อเพิ่มความรู้และทักษะให้แก่เกษตรกรประมง ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง และเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการขององค์กรเกษตรกรประมง

เป้าหมาย

เกษตรกรประมงและองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง ตลอดจนสามารถพัฒนาการประมงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์

1. สนับสนุนให้เกษตรกรประมงและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาการประมง
2. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้แก่เกษตรกรประมงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
3. เสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพในเชิงธุรกิจ ให้แก่กลุ่มอาชีพประมงต่าง ๆ ทุกระดับ

นโยบาย

การบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

รักษาทรัพยากรประมงให้อยู่ในดุลยภาพ รองรับความต้องการในการนำทรัพยากรขึ้นมาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมโดยรวม ภายใต้การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม ของประชาชน ชุมชน องค์กรท้องถิ่น และหน่วยงานของรัฐ

เป้าหมาย

1. ปรับปรุง กฎ ระเบียบ และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับทบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.2540) และสถานการณ์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน
2. เสริมสร้างความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกกลุ่ม ในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืน
3. จัดให้มีกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน องค์กรท้องถิ่น และหน่วยงานของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ
4. รักษาระดับการผลิตของสัตว์น้ำทะเลในเขตน่านน้ำไทยให้อยู่ในระดับ 1.5 ล้านตันต่อปี
5. รักษาศักยภาพการผลิตทรัพยากรประมงน้ำจืดของแหล่งน้ำธรรมชาติให้อยู่ในระดับ 0.24 ล้านตันต่อปี
6. ดำเนินการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านทรัพยากรสัตว์น้ำ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งปรับปรุงระบบการเก็บข้อมูลสถิติประมง

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ยุทธศาสตร์

1. ปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม
2. พัฒนาทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม
3. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรด้านการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม
4. เสริมสร้างให้ประชาชนและผู้ประกอบการตระหนักถึงคุณค่าทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม
5. สนับสนุนให้องค์กร ชุมชน ทุกระดับมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม
6. สนับสนุนการคุ้มครองและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ พันธุกรรม ชนิดและแหล่งที่อยู่อาศัยของทรัพยากรสัตว์น้ำ

นโยบาย พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

วัตถุประสงค์

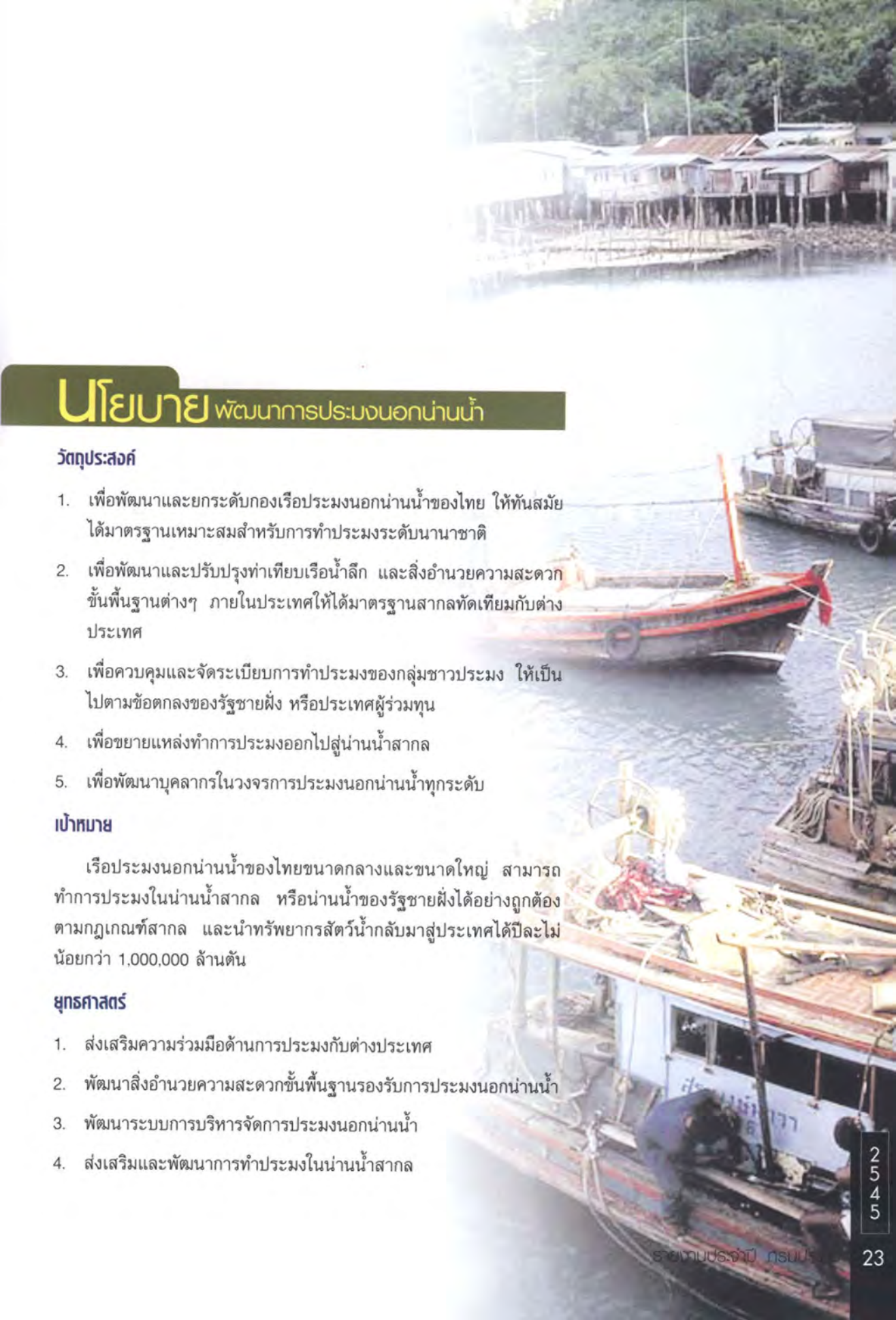
1. เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงให้เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ
2. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง ให้ได้ตามมาตรฐานเพื่อการค้าภายในประเทศและเพื่อการส่งเป็นสินค้าออก
3. เร่งรัดงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเชิงพาณิชย์ อันจะนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตและคุณภาพของสัตว์น้ำ การลดต้นทุนการผลิต ด้านสุขอนามัยของสัตว์น้ำ และการรักษาสภาพแวดล้อม เพื่อให้ผลผลิตสัตว์น้ำได้มาตรฐานเพื่อการค้าภายในประเทศและส่งออก
4. พัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลให้มีความยั่งยืน เพิ่มผลผลิตและรักษาคุณภาพให้ได้มาตรฐานเพื่อการค้าภายในประเทศและเพื่อการส่งเป็นสินค้าออก
5. พัฒนาผลผลิตและระบบการตลาดของปลาสวยงามและพรรณไม้น้ำเพื่อการส่งออกยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

เป้าหมาย

เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยงอย่างน้อยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรือคิดเป็นผลผลิตเมื่อสิ้นปี พ.ศ.2549 ประมาณ 630,000 ตัน (คิดจากผลผลิตประเมินเมื่อปี พ.ศ.2542 เท่ากับ 499,354 ตัน) จำแนกออกเป็นผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประมาณ 268,000 ตัน และผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ประมาณ 362,000 ตัน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผลผลิตจากการเลี้ยงกุ้งทะเล 250,000 ตัน นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายในการผลิตปลาสวยงามให้เป็นสินค้าออก คิดเป็นมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 5 ต่อปี หรือคิดเป็นมูลค่า 1,275 ล้านบาท เมื่อสิ้นแผนฯ (ประเมินจากมูลค่าส่งออกเมื่อปี พ.ศ.2542 ประมาณ 1,000 ล้านบาท)

ยุทธศาสตร์

1. พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระดับพื้นบ้านตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
2. พัฒนาคุณภาพและเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง ให้เพียงพอต่อการบริโภคและส่งออก
3. สนับสนุนการวิจัยด้านการเพาะเลี้ยงและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ
4. เร่งพัฒนาระบบการเลี้ยงกุ้งทะเลให้มีความยั่งยืน
5. พัฒนาการเลี้ยงปลาสวยงามและพรรณไม้น้ำเพื่อการส่งออก

นโยบาย พัฒนาการประมงนอกน่านน้ำ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและยกระดับกองเรือประมงนอกน่านน้ำของไทย ให้ทันสมัย ได้มาตรฐานเหมาะสมสำหรับการทำประมงระดับนานาชาติ
2. เพื่อพัฒนาและปรับปรุงท่าเทียบเรือน้ำลึก และสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานต่างๆ ภายในประเทศให้ได้มาตรฐานสากลทัดเทียมกับต่างประเทศ
3. เพื่อควบคุมและจัดระเบียบการทำประมงของกลุ่มชาวประมง ให้เป็นไปตามข้อตกลงของรัฐชายฝั่ง หรือประเทศผู้ร่วมทุน
4. เพื่อขยายแหล่งทำการประมงออกไปสู่น่านน้ำสากล
5. เพื่อพัฒนาบุคลากรในวงจรรการทำประมงนอกน่านน้ำทุกระดับ

เป้าหมาย

เรือประมงนอกน่านน้ำของไทยขนาดกลางและขนาดใหญ่ สามารถทำการประมงในน่านน้ำสากล หรือน่านน้ำของรัฐชายฝั่งได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายสากล และนำทรัพยากรสัตว์น้ำกลับมาสู่ประเทศได้ปีละไม่น้อยกว่า 1,000,000 ล้านบาท

ยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการประมงกับต่างประเทศ
2. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานรองรับการประมงนอกน่านน้ำ
3. พัฒนาระบบการบริหารจัดการประมงนอกน่านน้ำ
4. ส่งเสริมและพัฒนาการทำประมงในน่านน้ำสากล

นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจการประมง

วัตถุประสงค์

1. ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตและส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่สำคัญของโลก
2. คนไทยมีผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำบริโภคเพิ่มขึ้น

เป้าหมาย

1. รักษาระดับการส่งออกไม่น้อยกว่า 1.3 ล้านตันต่อปี มูลค่าไม่น้อยกว่า 150,000 ล้านบาท
2. คนไทยบริโภคสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไม่น้อยกว่า 30 กิโลกรัม/คน/ปี

ยุทธศาสตร์

1. จัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพให้เพียงพอกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
2. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ได้มาตรฐาน
3. เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและขยายตลาดสินค้าสัตว์น้ำ
4. พัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจประมงขนาดกลางและเล็ก
5. ปรับโครงสร้างองค์กรให้เกิดศักยภาพในการควบคุมและให้บริการ

ผลงานกรมประมง ประจำปีงบประมาณ 2545

กรมประมงมีภารกิจหน้าที่ในการพัฒนาการประมงของประเทศ ให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางการประมง การฟื้นฟูทรัพยากรประมง การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการประมง การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาอาชีพการทำประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ ตลอดจนการเสริมสร้างขีดความสามารถในการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าประมง รักษาระดับมูลค่าการส่งออก ไม่น้อยกว่า 150,000 ล้านบาทต่อปี โดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการประมงที่ยั่งยืน ไม่ทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ในปีงบประมาณ 2545 กรมประมงดำเนินการตามแผนนโยบายพัฒนาการประมงแห่งชาติ (ปี 2545-2549) และนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล รวมถึงโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ผลการดำเนินงาน ในปีงบประมาณ 2545 สามารถจำแนกเป็นด้านต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการบริหารและการจัดการ

1.1 การบริหารองค์กร กรมประมงได้แบ่งส่วนราชการภายในพร้อมกับกระจายอำนาจให้ผู้บริหารระดับสูงตั้งแต่ตำแหน่งรองอธิบดีฯ จนถึงผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจบริหารงานและรับผิดชอบกำกับดูแล หน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างเป็นอิสระเพื่อให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานได้ โดยแบ่งส่วนราชการดังนี้

- ราชการบริหารส่วนกลาง ประกอบด้วย 4 สำนัก 9 สถาบัน 21 กอง และ 1 หน่วยงาน

- ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย สำนักงานประมงจังหวัด 76 จังหวัด สำนักงานประมงอำเภอ 368 อำเภอ

- หน่วยงานส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ประกอบด้วยศูนย์พัฒนาประมงน้ำจืด 17 ศูนย์ สถานีประมงน้ำจืด 42 แห่ง ศูนย์พัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง 11 ศูนย์ สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง 13 แห่ง ศูนย์พัฒนาประมงทะเล 5 ศูนย์ สถานีประมงทะเล 4 แห่ง สถานีอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล 1 แห่ง ศูนย์วิทยุประมงชายฝั่ง 5 แห่ง สถานีวิทยุประมงชายฝั่ง 18 แห่ง สถานีวิทยุกระจายเสียง 3 แห่ง งานอนุรักษ์ทรัพยากรประมงทะเล 6 แห่ง หน่วยงานอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ 6 แห่ง งานอนุรักษ์ทรัพยากรประมงน้ำจืด 6 แห่ง หน่วยงานอนุรักษ์ทรัพยากรประมงน้ำจืด 22 แห่ง และด่านตรวจสัตว์น้ำ 7 แห่ง

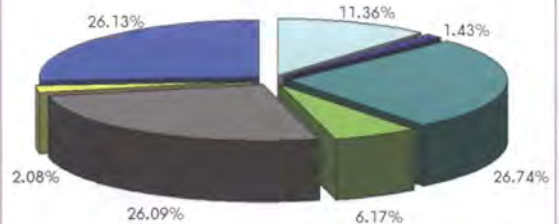
นอกจากนี้ กรมประมงได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน พัฒนาระบบการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management : RBM) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารราชการ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ สังคมและประชาชน สามารถวัดผลออกมาเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนได้ ระบบดังกล่าวพัฒนาแล้วเสร็จและมีการส่งมอบงาน

เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2545 จากนั้นกรมประมงได้นำระบบดังกล่าวมาใช้ โดยให้ทุกหน่วยงานในสังกัดถือปฏิบัติและส่งรายงานเพื่อประเมินผล

1.2 การบริหารการเงินการคลัง กรมประมงได้รับงบประมาณ 3,202.35 ล้านบาท จำแนกเป็น หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ 856.15 ล้านบาท ค่าจ้างชั่วคราว 197.48 ล้านบาท ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ 835.61 ล้านบาท ค่าสาธารณูปโภค 66.65 ล้านบาท ค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง 836.71 ล้านบาท เงินอุดหนุน 363.87 ล้านบาท และรายจ่ายอื่น 45.88 ล้านบาท มีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อดำเนินงาน/โครงการต่างๆ จำนวน 2,583.68 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 80.68 และมีเงินกันเหลือมปีจำนวน 556.83 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.39 ระหว่างปีมีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายเพื่อปรับแผนการดำเนินงาน 73 เรื่อง ดำเนินการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ และการบริหารทรัพย์สิน 34 ครั้ง ตรวจสอบเร่งรัดและติดตามผลการการจัดซื้อจัดจ้างให้สำเร็จ ล่วงตามแผนที่กำหนดเพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งบประมาณประจำปี 2545 ของกรมประมง

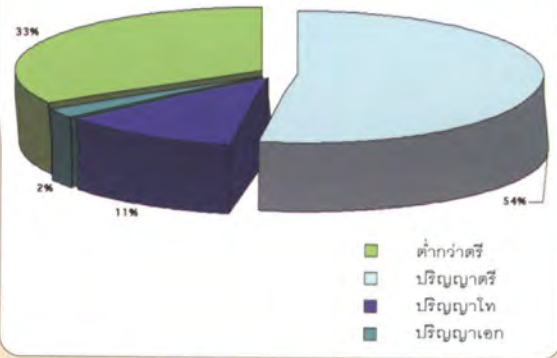
(3,202.35 ล้านบาท)

- เงินเดือนและค่าจ้างประจำ
- ค่าจ้างชั่วคราว
- ค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ
- ค่าสาธารณูปโภค
- ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
- เงินอุดหนุน
- รายจ่ายอื่น

1.3 การบริหารบุคลากร บึงบประมาณ 2545 กรมประมงมีอัตรากำลังทั้งสิ้น 11,544 อัตรา จำแนกเป็นข้าราชการ 2,976 อัตรา ลูกจ้างประจำ 2,625 อัตรา และลูกจ้างชั่วคราว 5,943 อัตรา สำหรับข้าราชการจำแนกเป็นผู้ที่มีวุฒิมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 996 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.47 ระดับปริญญาตรี 1,574 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.89 ระดับปริญญาโท 342 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.49 ระดับปริญญาเอก 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.15 ระหว่างปีมีการเลื่อนตำแหน่ง 535 ราย โยกย้าย 282 ราย ปฏิบัติหน้าที่ 173 ราย รักษาการ 58 ราย บรรจุและแต่งตั้ง 14 ราย รับโอน 14 ราย ให้โอน 11 ราย และอนุญาตให้ลาออก 8 ราย สำหรับลูกจ้างประจำมีการบรรจุ 22 ราย แต่งตั้ง 9 ราย ปฏิบัติหน้าที่ 28 ราย และลาออก 31 ราย เมื่อสิ้นปีงบประมาณ มีข้าราชการและลูกจ้างประจำเกษียณอายุ 84 ราย ในเรื่องของการพัฒนาบุคลากรกรมประมงมุ่งเน้นที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ ทั้งด้านการบริหารงาน ด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนจนสร้างความตระหนักและสำนึกในหน้าที่ที่มีต่อประชาชน

**อัตรากำลังข้าราชการจำแนกตามวุฒิการศึกษา
พ.ศ. 2545**

โดยการจัดฝึกอบรม ส่งไปอบรมภายนอกหน่วยงาน แลกเปลี่ยนนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สนับสนุนให้ลาศึกษาต่อเพื่อนำความรู้มาใช้ประโยชน์ในหน้าที่การงาน โดยปีงบประมาณ 2545 ข้าราชการของกรมประมงลาศึกษาต่อภายในประเทศ 9 ราย ลาศึกษาต่างประเทศ 13 ราย อบรมและดูงานต่างประเทศ 44 ราย โดยภาพรวมของเจ้าหน้าที่กรมประมงได้รับการฝึกอบรมอย่างน้อย 1 หลักสูตร/คน/ปี จำนวน 2,917 ราย จำแนกเป็น ข้าราชการ 2,567 ราย และลูกจ้างประจำ 350 ราย

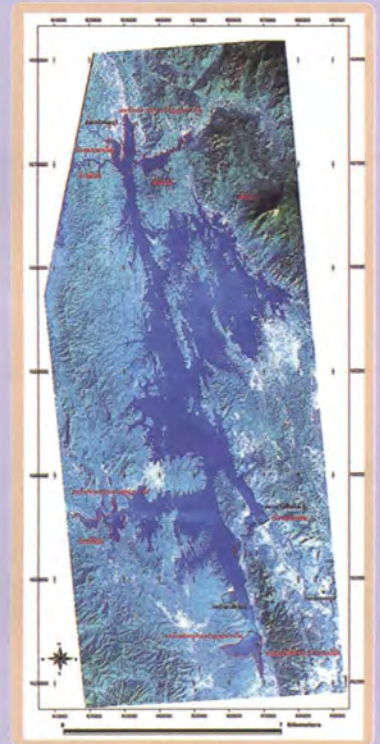
1.4 การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการจัดการ

(1) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร กรมประมง ได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพ โดยพัฒนาระบบสารสนเทศห้องสมุด ระบบสารสนเทศพิพิธภัณฑ์ ระบบสารสนเทศข้อมูลประมงทะเล ระบบติดตามงาน ระบบทะเบียนวิจัย ระบบจัดซื้อจัดจ้าง ระบบทะเบียนครุภัณฑ์ และระบบบริหารทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมถึงการพัฒนาเครือข่ายกรมประมง และให้บริการสืบค้นข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการผ่าน Web Site กรมประมงที่ URL.WWW. Fisheries.go.th แก่บุคลากรในหน่วยงานและประชาชนทั่วไป โดยใน

ปีงบประมาณ 2545 มีผู้ใช้บริการจากแม่ข่าย (Server) ในระบบงานต่างๆ โดยเฉลี่ย 18,152 ครั้งต่อเดือน

(2) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร กรมประมง ได้ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geomatics) ในการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมประมง ประกอบด้วยการสำรวจจากระยะไกล (Remote Sensing) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographical Information) และระบบกำหนดจุดพิกัดด้วยดาวเทียม (Global Positioning System) เพื่อให้มีข้อมูลที่ทันสมัยครอบคลุมทรัพยากรประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงทะเล โดยได้ทำการศึกษาลำวางและจัดทำแผนที่ดังนี้

- ▶ แผนที่แสดงแหล่งกิจกรรมด้านการประมง จังหวัดสมุทรสงคราม
- ▶ แผนที่แสดงพื้นที่น้ำจืด ครอบคลุม 6 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัด ชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง สตูล และจังหวัดพังงา
- ▶ แผนที่แสดงข้อมูลโครงสร้างทรัพยากรในแหล่งน้ำ 2 แห่ง คือ เขื่อนเขาแหลม และ เขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

2. ด้านการผลิตและสร้างรายได้

กรมประมงมุ่งเน้นที่จะเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำให้เพียงพอต่อการบริโภคและส่งออก โดยการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกร ชาวประมงและผู้ประกอบการทุกระดับ ทั้งด้านการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ด้วยมีวัตถุประสงค์ตั้งแต่เพื่อการบริโภคภายในครัวเรือน เพื่อเป็นรายได้เสริม และเพื่อประกอบเป็นอาชีพ โดยการฝึกอบรม ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ถ่ายทอดเทคโนโลยี สนับสนุนปัจจัยด้านการผลิต และให้บริการในรูปแบบต่างๆ ซึ่งในปีงบประมาณ 2545 กรมฯ ให้บริการชาว

สารแก่ชาวประมงทางสถานีวิทยุชายฝั่ง 1,058,494 ครั้ง ได้แก่ ชาวพยากรณ์อากาศ ชาวเดือนกัญ ราคาสินค้า สัตว์น้ำ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้วยวิทยุกระจายเสียง 5,475 เรื่อง จัดพิมพ์เอกสารคำแนะนำเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 447,250 เล่ม ผลิตวัสดุอุปกรณ์เพื่อส่งเสริมการประมง 190 เรื่อง ผลิตรายการวิทยุ 96 เรื่อง จัดนิทรรศการทางการประมง 27 ครั้ง สงเคราะห์และช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับ ความเสียหายจากภัยธรรมชาติ 59 จังหวัด 90,344 ราย สำหรับการเพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้นั้นกรมประมงได้ดำเนินการในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ด้านการทำประมง กรมประมงปรับปรุงแหล่งน้ำให้มีความเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ โดยการขุดลอกและปรับปรุงแหล่งน้ำธรรมชาติ อ่างเก็บน้ำและเขื่อน จำนวน 15 แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำเขื่อนแม่สะกัน จ.เชียงราย, ห้วยลาย จ.เชียงใหม่, หนองน้ำครก จ.น่าน, กว๊านพะเยา จ.พะเยา, บึงบอระเพ็ด จ.นครสวรรค์, บึงสีไฟ จ.พิจิตร, เขื่อนนเรศวร จ.พิษณุโลก, หนองลาดใหญ่ จ.อ่างทอง, หนองผักลุง จ.สุโขทัย, หนองหาร จ.สกลนคร, บึงกุดเค้า จ.ขอนแก่น, บึงละหาน จ.ชัยภูมิ อ่างเก็บน้ำห้วยหลวง จ.อุดรธานี, อ่างเก็บน้ำบางพระ จ.ชลบุรี และคลองลำป่า จ.พัทลุง กำจัดวัชพืชในแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ 3 แห่ง คือ บึงบอระเพ็ด จ.นครสวรรค์, หนองหาร จ.สกลนคร และบึงละหาน จ.ชัยภูมิ เพิ่มผลผลิตโดยการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำลงในแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำที่จัดสร้างขึ้นโดยกรมประมงและหน่วยงานต่างๆ จำนวนทั้งสิ้น 2,036.14 ล้านตัว จำแนกเป็นสัตว์น้ำจืด 1,489.67 ล้านตัว ได้แก่ ปลาตะเพียนขาว กุ้งก้ามกราม ปลายี่สกเทศ ปลานิล ปลานโ ปลานวลจันทร์ ปลาสวาย ฯลฯ สัตว์น้ำชายฝั่งจำนวน 546.47 ล้านตัว ได้แก่ ปลากระรัง ปลาเกะพงขาว กุ้งกุลาดำ กุ้งแชบ๊วย กุ้งก้ามกราม หมึกและหอย นอกจากนี้ยังจัดฝึกอบรมให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้

ประกอบการและลูกเรือประมง อาทิ การเดินเรือชายฝั่ง การสร้างและซ่อมเครื่องมือ การดูแลรักษาสัตว์น้ำให้มีคุณภาพ 216 ราย กำหนดเขตการทำประมงเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของชาวประมงและประมงพาณิชย์พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งทำการประมง โดยการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์น้ำวัยอ่อน 12 แห่ง ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพชาวประมงขนาดเล็กเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นด้วยการสาธิตส่งเสริมและจัดหาเครื่องมือให้

เกษตรกร 240 ราย

2.2 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(1) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด กรมประมงได้ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดให้แก่เกษตรกร 51,638 ราย ทั้งในรูปแบบการสาธิต การให้ความรู้ ฝึกอบรม สนับสนุนเทคโนโลยีรวมถึงการสนับสนุนปัจจัยการผลิต คือ พันธุ์ปลา อาหาร และวัสดุการเกษตร ขึ้นกับความเหมาะสมและความ

ต้องการของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ พันธุ์สัตว์น้ำที่แจกให้เพาะเลี้ยงได้แก่ กุ้งก้ามกราม ปลานิล ปลาไน ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลายี่สก ปลาจีน ปลาดุก จำนวนทั้งสิ้น 329.98 ล้านตัว นอกจากนี้ยังอบรมเกษตรกรให้ร่วมกันดูแลและเก็บผลประโยชน์จากแหล่งน้ำในลักษณะของกลุ่มจำนวน 2,653 ครั้ง 25,255 ราย

(2) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง 922 ราย โดยการให้ความรู้ทางวิชาการและแจกพันธุ์สัตว์น้ำจำนวนทั้งสิ้น 23.90 ล้านตัว ได้แก่ ปลากะพง ปลาเก๋า หอยแครง หอยแมลงภู่ ฯลฯ สำหรับสัตว์น้ำที่สำคัญสามารถทำรายได้เข้าประเทศปีละไม่ต่ำกว่า 50,000 ล้านบาท ก็คือกุ้งกุลาดำ ซึ่งกรมประมงได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหาโรคระบาดสภาพแวดล้อมชายฝั่งเสื่อมโทรม จึงพัฒนาระบบการเพาะเลี้ยงกุ้งอย่างยั่งยืนโดยเน้นที่สุขอนามัยของสัตว์น้ำ การรักษาสภาพแวดล้อม เพิ่มคุณภาพสัตว์น้ำ โดยจัดทำระบบชลประทานน้ำเค็มเพื่อการเพาะเลี้ยงกุ้งและให้บริการแล้ว 5 แห่ง พื้นที่ได้รับประโยชน์ 9,890 ไร่ มีเกษตรกรมารับบริการ จำนวน 5,574 ราย ทั้งในเรื่องข้อมูลทางด้านวิชาการ การตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำและดินทั้งในบ่อเลี้ยงและแหล่งน้ำบริเวณใกล้เคียง บริการตรวจสอบ

คุณภาพลูกกุ้ง คุณภาพกุ้งระหว่างเลี้ยงและก่อนจับ นอกจากนี้ยังได้จัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการเพาะเลี้ยงกุ้งอย่างยั่งยืนตามแนวทางของ Code of Conduct (COC) โดยในการผลิตกุ้งคุณภาพตามมาตรฐาน COC จะเป็นการผลิตกุ้งที่มีการควบคุมตลอดสายการผลิตเพื่อให้ได้กุ้งที่มีคุณลักษณะ 3 ประการคือ เป็นกุ้งที่มีการผลิตอย่างมีมาตรฐาน เพื่อให้ได้กุ้งที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ฝึกปฏิบัติ COC (COC Trainer) 4 ครั้ง 230 ราย

เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในแนวทางการเพาะเลี้ยงกุ้งตามมาตรฐาน COC และสามารถนำไปเผยแพร่ส่งเสริมและพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งให้แก่เกษตรกรได้ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบมาตรฐาน COC (COC Auditor) สำหรับฟาร์มและโรงเพาะฟัก 2 ครั้ง 60 ราย และสำหรับผู้จัดจำหน่ายกุ้ง 1 ครั้ง 20 ราย ดำเนินการตรวจสอบและออกใบรับรองตามมาตรฐาน COC ให้แก่ฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล 23 ราย และโรงเพาะฟักอนุบาลกุ้งทะเล 3 ราย

2.3 การแปรรูปสัตว์น้ำ กรมประมงได้พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่และการบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่ภาคเอกชน และเกษตรกรในท้องถิ่น โดยให้ใช้วัตถุดิบที่เป็นผลผลิตในท้องถิ่น จัดฝึกอบรมเกษตรกรในเรื่องการถนอมอาหารและการแปรรูปสัตว์น้ำ 1,012 ราย นอกจากนี้ยังเน้นในเรื่องของการควบคุมดูแลและเก็บรักษาสัตว์น้ำเพื่อการปรับปรุงคุณภาพหลังการจับ เช่น อบรมชาวประมงให้ดูแลรักษาสัตว์น้ำบนเรือ และอบรมผู้ประกอบการแปรรูปสัตว์น้ำเบื้องต้น

2.4 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมง เพื่อให้ได้มาตรฐานสากลสามารถแข่งขันได้ในประเทศที่เข้มงวดกับการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช่ภาษี (Non-tariff Barriers) กรมประมงได้ร่วมกับภาคเอกชนให้มีการปรับปรุงสถานแปรรูปเบื้องต้น ปรับปรุงวิธีการผลิต และติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนด กรมฯให้การฝึกอบรมทางด้านสุขลักษณะโรงงาน และระบบการควบคุมจุดวิกฤตในกระบวนการผลิตหรือ HACCP (Hazard Analysis Critical Control Point) แก่ผู้ผลิต ให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยี 814 ราย นอกจากนี้ยังให้บริการตรวจสอบสุขาภิบาลโรงงาน สุขอนามัย สะพานปลา และท่าเทียบเรือ ตรวจกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สินค้าประมง

689 ครั้ง ตรวจวิเคราะห์คุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อการส่งออก 91,533 ตัวอย่าง ออกใบรับรองผลวิเคราะห์ ใบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ ไบออนุญาตผลิต/นำเข้าและขายอาหารสัตว์น้ำ 45,127 ฉบับ ใบปลอดโรคเพื่อการส่งออก 10,929 ฉบับ และผลจากการทำงานที่มีประสิทธิภาพของกรมประมงจึงได้รับการยอมรับจากต่างประเทศและได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานหลักหรือ Competent Authority ในการตรวจสอบสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกไปยังสหภาพ ยุโรปหรือ EU นอกจากนี้ประเทศไทยยังได้รับการจัดให้อยู่ในบัญชีรายชื่อที่จะส่งออกสินค้าสัตว์น้ำประเภทหอยสองฝา ปลิงทะเล เพรียง และหอยฝาเดียวไปยังสหภาพยุโรปได้เป็นการถาวร ซึ่งนับเป็นความสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อการส่งออกสินค้าของไทย

3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.1 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร กรมประมงให้ความสำคัญในเรื่องการเสริมสร้างให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากร และสนับสนุนให้องค์กรชุมชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการควบคู่ไปกับการใช้มาตรการต่างๆ เพื่อเอื้อต่อการอนุรักษ์และการนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า โดยใช้หลักการทางวิชาการ และให้ความรู้แก่ประชาชน ซึ่งได้แก่โครงการดังต่อไปนี้

(1) โครงการอาสาสมัครอนุรักษ์สัตว์น้ำ ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2540 จนถึงปัจจุบัน มีอาสาสมัครอนุรักษ์สัตว์น้ำทั่วประเทศ 56 จังหวัด จำนวน 151 กลุ่ม 5,547 คน ซึ่งร่วมออกปฏิบัติงานตรวจสอบควบคุมการทำประมงให้เป็นไปตามมาตรการอนุรักษ์ มีการจัดตั้ง

กลุ่มบริหารจัดการแหล่งประมงในชุมชนโดยประชาชน จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์สัตว์น้ำเพื่อดูแลเฟีาระวังบริหารจัดการแหล่งประมงน้ำจืดให้เป็นแหล่งพ่อแม่พันธุ์เพื่อขยายพันธุ์ตามธรรมชาติและเป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำชุมชน มีการแจ้เบาะแสะการลักลอบทำผิดกฎหมายให้หน่วยราชการทราบ มีการจัดตั้งธนาคารสัตว์น้ำ เช่น ธนาคารปู ประจำหมู่บ้าน และสร้างเครือข่ายอนุรักษ์สัตว์น้ำ กลุ่มอาสาสมัครยังเป็นตัวกลางในการเผยแพร่ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำให้แก่กลุ่มชุมชนในพื้นที่และเขตลุ่มน้ำ ในลักษณะการประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าวของหมู่บ้าน สำหรับปี 2545 ฝึกอบรมอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ 45 ครั้ง 1,627 ราย

(2) โครงการฟื้นฟูทรัพยากรพันธุ์ปลาและสัตว์น้ำจืดของไทย เนื่องจากทรัพยากรสัตว์น้ำจืดของไทยหลายชนิดที่ใกล้สูญพันธุ์กรมประมงจึงได้ดำเนินโครงการตามพระราชเสาวนีย์ตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นมา เพื่อเพิ่มปริมาณและชนิดพันธุ์ปลาที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย โดยรวบรวมพันธุ์ปลาและสัตว์น้ำจืดของไทยได้ 64 ชนิด ได้แก่ปลากะมัง ปลาบู่ ปลาพรมหัวเห้หมื่น ปลามอน ปลาตกแก้ว ปลาไหล ปลาแดง ปลาจาด ปลาแขยงหิน

ปลาแขยงข้างลาย กุ้งก้ามกราม เขียดแลว ฯลฯ มาเลี้ยงเป็นพ่อแม่พันธุ์และเพาะขยายพันธุ์ เพื่อปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นการเพิ่มความหลากหลายทั้งชนิดพันธุ์และปริมาณ นอกจากนี้ยังได้จัดสร้างแหล่งปลาหน้าวัดเพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรประมงในแม่น้ำสายสำคัญให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย และเป็นแหล่งขยายพันธุ์ ในปีนี้ได้ดำเนินการ 87 แห่ง

ป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อปฏิบัติและข้อห้ามในการใช้ประโยชน์ในแนวปะการัง 41 แห่ง ติดตามตรวจสอบและควบคุมดูแลการใช้ประโยชน์ในแนวปะการัง 211 ครั้ง ติดตามตรวจสอบ

(3) โครงการจัดการทรัพยากรปะการัง เพื่อให้แนวปะการังมีสภาพสมบูรณ์เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน กรมประมงมุ่งเน้นที่จะสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน เยาวชน รู้ถึงคุณค่าและการใช้ประโยชน์จากแนวปะการังเพื่อความยั่งยืนของทรัพยากร โดยการประชาสัมพันธ์ ทั้งในรูปแบบเอกสารเผยแพร่และการฝึกอบรม ในปีนี้ กรมประมงได้ติดตั้งและซ่อมแซมหุ่นผูกเรือเพื่อลดความเสียหายจากการทิ้งสมอ จำนวน 80 หุ่น ติดตั้งและซ่อมแซม

สภาพแนวปะการัง 114 แห่ง ปราบปรามผู้ละเมิดพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองปะการัง 139 ครั้ง ฝึกอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากรปะการัง 102 ครั้ง 7,689 ราย จัดทำสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ได้แก่ โปสเตอร์ 5,000 แผ่น หนังสือการ์ตูน จุลสาร และสมุดปะการัง 21,500 เล่ม วิดีทัศน์ 1,000 ม้วน หนังสือกฎหมายปะการัง 1,000 เล่ม จัดนิทรรศการ 31 ครั้ง นอกจากนี้ในด้านวิชาการได้ศึกษาวิจัยเพื่อฟื้นฟูสภาพแนวปะการัง 7 เรื่อง

(4) การควบคุมการทำประมง ออกอาชญาบัตรและใบอนุญาตการทำประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การประกอบการแพปลา การขายอาหารสัตว์น้ำ รวมถึงการออกใบอนุญาตสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า จำนวน 42,870 ฉบับ ประกาศใช้มาตรการอนุรักษ์ โดยใช้ข้อมูลทางวิชาการสนับสนุน เช่น มาตรการปิดอ่าว มาตรการห้ามเครื่องมือประมงประเภทอวนลาก และอวนรุน ทำประมงในเขต 3,000 เมตรนับจากขอบน้ำตามแนวชายฝั่งในทะเลหรืออ่าว มาตรการห้ามทำประมงด้วยเครื่องมือบางประเภทในพื้นที่และเวลาที่กำหนด และออกตรวจปราบปราม ให้คำแนะนำ 11,249 ครั้ง

3.2 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม กรมประมงศึกษาติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพสิ่งแวดล้อม เฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพน้ำทั้งทางเคมี ชีวะ ฟิสิกส์ ปรับปรุงคุณภาพของแหล่งน้ำเพื่อป้องกันและลดความเสียหายที่จะเกิดกับทรัพยากรสัตว์น้ำ โดยศึกษาคุณภาพน้ำและการแพร่กระจายของธาตุอาหารธรรมชาติ สภาวะมลพิษทางน้ำ ชนิดและปริมาณแพลงค์ตอน ในแม่น้ำสายหลัก ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา ท่าจีน แม่กลอง บางปะกง บริเวณชายฝั่งทะเล ทะเลสาบสงขลา ในแหล่งประมง และแหล่งเพาะเลี้ยง 340 ครั้ง พบว่าคุณภาพน้ำทะเลส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน บริการตรวจสอบคุณภาพน้ำและดิน และให้คำแนะนำทางวิชาการ 656 ครั้ง ตรวจสอบปริมาณโลหะหนักและสารกำจัดศัตรูพืช 115 ครั้ง นอกจากนี้ยังมีการควบคุมวัตถุอันตรายทางการประมง 4 ชนิด โดยการออกใบสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย การออกใบอนุญาตการนำเข้า และใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตราย 234 ฉบับ

4. ด้านการวิจัย

กรมประมงสำรวจ ศึกษา วิจัย และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สภาวะมลพิษ ชลชีววิทยา สมุทรศาสตร์ทางการประมง แหล่งทำการประมง ทั้งบริเวณน่านน้ำทะเลไทยและน่านน้ำ รวมถึงแหล่งประมงน้ำจืด โดยศึกษาการแพร่กระจายปริมาณ และความชุกชุมของทรัพยากร เพื่อใช้ในการวางแผนการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดศึกษาค้นคว้า วิจัย ทดลอง ให้ได้มาซึ่งเทคนิคที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งรวมถึงการศึกษาด้านอาหารสัตว์น้ำ โรคสัตว์น้ำ พันธุวิศวกรรมสัตว์น้ำ และสภาพแวดล้อมในแหล่งเพาะเลี้ยง สำหรับด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำได้ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพสัตว์น้ำ วิธีการเก็บรักษา การขนส่งสัตว์น้ำ กรรมวิธีการผลิต การแปรรูป การตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าสัตว์น้ำ และให้มีการใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำได้อย่างถูกสุขลักษณะ

ในปี 2545 กรมประมงประสบความสำเร็จในการเพาะพันธุ์ปลาช่อนเป็นครั้งแรก จากพ่อแม่พันธุ์ที่เลี้ยงในบ่อซีเมนต์ ซึ่งสามารถผลิตลูกปลาช่อนได้เป็นจำนวนมากและผลิตได้อย่างต่อเนื่อง จากการที่ปลาช่อนเป็นปลาที่ประชาชนนิยมบริโภคกันอย่างกว้างขวาง แต่ปัจจุบันจำนวนปลาช่อนที่จับได้จากแหล่งน้ำธรรมชาติลดลงมาก จึงทำให้เกษตรกรหันมาสนใจเลี้ยงปลาช่อนกันมากขึ้น แต่ลูกพันธุ์ปลาช่อนต้องจับจากธรรมชาติเพียงอย่างเดียว จึงทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนพันธุ์

ปลา จากความสำเร็จของการเพาะพันธุ์ปลาช่อนถือเป็นแนวทางใหม่ที่สามารถผลิตลูกปลาได้จำนวนมากเพียงพอสำหรับการเลี้ยง ช่วยลดการพึ่งพาลูกพันธุ์จากธรรมชาติลงได้มากและยังเป็นทางเลือกให้แก่เกษตรกรในการเลี้ยงเชิงพาณิชย์ต่อไป

ผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีชีวภาพพรรณไม้น้ำ กรมประมงได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อผลิตพรรณไม้น้ำ โดยใช้เทคนิคการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อและการปรับปรุงพันธุ์ ซึ่งด้านการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อได้ทำการศึกษาพัฒนาสูตรอาหารและระดับความเข้มข้นของฮอร์โมนชนิดต่างๆ ที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพรรณไม้น้ำสำเร็จแล้วกว่า 40 ชนิด ประกอบด้วยพรรณไม้น้ำพื้นเมืองของไทย และพรรณไม้น้ำที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ รวมถึงพรรณไม้น้ำที่มีการเจริญเติบโตช้าในธรรมชาติ เช่น พรรณไม้น้ำในกลุ่มอนุเบียส, กลุ่มไบพาย และอเมซอนสีแดง ซึ่งเป็นพรรณไม้น้ำที่มีราคาแพง และมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด นอกจากนี้ยังได้

ทำการศึกษาโครโมโซมและศึกษาการพัฒนาของแคลลัสในพรรณไม้น้ำชนิดต่างๆ ซึ่งพรรณไม้น้ำที่ได้ทำการศึกษาแล้วคือกลุ่มอเมซอน ส่วนของการวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์พรรณไม้น้ำโดยวิธีการฉายรังสี เป็นการศึกษาหาระดับความเข้มข้นของรังสีที่เหมาะสมที่ใช้ในการปรับปรุงพันธุ์พรรณไม้น้ำ นอกจากนี้ได้สาธิตและเผยแพร่เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพรรณไม้น้ำชนิดต่างๆ ให้แก่เกษตรกรผู้สนใจนำไปใช้ในการผลิตพรรณไม้น้ำเชิงการค้าต่อไป

ผลงานวิจัยด้านพันธุกรรมสัตว์น้ำ กรมประมงได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาสายพันธุ์สัตว์น้ำ โดยสัตว์น้ำที่ได้ดำเนินการพัฒนาสายพันธุ์สำเร็จแล้ว ได้แก่ ปลานิลพันธุ์จิตรลดา 3 ซึ่งเป็นสายพันธุ์ที่โตเร็วและให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์ปกติ

ผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีการเก็บรักษาน้ำเชื้อแช่แข็งของสัตว์น้ำ กรมประมงดำเนินการจัดตั้งธนาคารเชื้อพันธุสัตว์น้ำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาน้ำเชื้อและถุงน้ำเชื้อสัตว์น้ำที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบันมีเชื้อพันธุสัตว์น้ำจำนวน 14 ชนิด 34 สาย พันธุ์ถูกเก็บรักษาไว้ในธนาคารเชื้อพันธุสัตว์น้ำ

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยของกรมประมงที่เผยแพร่สู่สาธารณชนในปี 2545 จำนวน 128 เรื่อง ดังนี้

1. การประมงและชีววิทยาการสืบพันธุ์ปลากะตัก บริเวณจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และ สุราษฎร์ธานี
2. การประมงกุ้งทะเลจากการประมงพื้นบ้านในเขต อำเภอดำรงวิทยารัษฎานุประดิษฐ์ จังหวัดพังงา
3. ขนาดตาอวนที่เหมาะสมของลอบปูในการทำ ประมงปูม้า
4. การทดลองการทำการประมงเบ็ดตกหมึกประกอบ แสงไฟล่อสีเขียว บริเวณเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง
5. สภาวะการประมงอวนลากในเขตมาตรการอนุรักษ์ ทรัพยากรสัตว์น้ำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และ สุราษฎร์ธานี ปี 2540
6. ดัชนีการสืบพันธุ์และการทำประมงปลาเห็ดโคนเงิน *Sillago shihama* (Forsk., 1775) บริเวณเกาะปู จังหวัดกระบี่
7. การประมงอวนล้อมจับปลาโอในน่านน้ำเพื่อบ้าน ทางฝั่งทะเลอันดามัน พ.ศ.2532-2544
8. การประมงอวนลากคานต่าง บริเวณอ่าวไทยตอนล่าง
9. ประสิทธิภาพของอวนจมปลาในบริเวณแหล่ง อาศัยสัตว์ทะเลในอ่าวพังงา
10. การประมงอวนรุนในเขตจังหวัดระนอง
11. A Preliminary Experiment for Determination of Mesh Size Selectivity of the Light - Luring Squid Box Net
12. ผลการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล จังหวัดปัตตานี
13. ผลกระทบที่เกิดจากการขยายขนาดตาอวนกันถุง ของอวน ลากกุ้ง
14. Temporal and Spatial Distribution of Anchovy Eggs and Larvae (Family Engraulidae) in the Upper Gulf of Thailand.
15. ผลิตของหอยลาย, *Paphia undulata* (Born, 1778) บริเวณอ่าวไทยตอนบน

16. ประเมินสภาวะทรัพยากรและแนวทางการจัดการประมงปูม้า (*Portunus pelagicus*) ในอ่าวไทยตอนบน
17. ลักษณะชีววิทยาของปลาทุ *Rastrelliger brachysoma* (Bleeker, 1851) บริเวณฝั่งทะเลอันดามันในน่านน้ำจังหวัดสตูลและพื้นที่ใกล้เคียง
18. ทรัพยากรสัตว์น้ำจากเรือสำรวจอวนลากแผ่นตะเฆ่บริเวณอ่าวไทยตอนบน ปี 2542
19. ชีววิทยาการสืบพันธุ์ของปลากระดักหัวแหลม *Enchasiicholina heteroba* (Ruppell, 1837) ที่จับได้บริเวณจังหวัดชลบุรีและประจวบคีรีขันธ์
20. ทรัพยากรสัตว์ทะเลที่จับได้จากเครื่องมืออวนลากคานถ่างในบริเวณชลบุรี
21. การสำรวจทรัพยากรหอยลายในบริเวณอ่าวไทยตอนบน
22. สัตว์ทะเลเศรษฐกิจวัยอ่อนบริเวณอ่าวพังงา
23. ชีววิทยาการเจริญเติบโตและสืบพันธุ์ของปลาเห็ดโคน *Sillago sihama* (Forsskal, 1775) และ *S. aeolus* Jordan and Everman, 1902 ทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทย
24. สัตว์พื้นทะเลบริเวณอ่าวไทยตอนใน
25. การผันแปรของปริมาณแพลงก์ตอนสัตว์ในเขตอนุรักษ์บริเวณอ่าวไทยตอนใน
26. แนวทางการปรับเปลี่ยนเครื่องมือประมงอวนรุน
27. การปนเปื้อนของโลหะหนักในปลาหมึกบริเวณอ่าวไทย
28. การเปรียบเทียบการปนเปื้อนของแคดเมียมในปลาหมึกตามวิธีการเก็บรักษาที่แตกต่างกัน
29. อัตราการจับ องค์ประกอบชนิด และขนาดสัตว์น้ำที่จับได้จากเรืออวนลากในบริเวณอ่าวไทยตอนบน
30. การปนเปื้อนของสารมลพิษในน้ำทะเลบริเวณหมู่เกาะช้าง และเกาะกูด จังหวัดตราด ในปี พ.ศ. 2544
31. คุณสมบัติของน้ำในแหล่งหอยลายบริเวณอ่าวบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2543
32. การประมงและทรัพยากรปลากะบอกในน่านน้ำตากใบ จังหวัดนราธิวาส
33. การศึกษาสภาพพื้นที่บ่อที่เหมาะสมในการอนุบาลลูกตะพานน้ำพันธุไต้หวัน
34. การศึกษาระดับพลังงานที่เหมาะสมในอาหารตะพานน้ำวัยอ่อน
35. พิษเฉียบพลันของสารเคมีบางชนิดต่อลูกปลาแรดอายุ 15 และ 55 วัน
36. ชีววิทยาบางประการของปลาแขยงข้างลายในแม่น้ำมูล จ. ศรีสะเกษ
37. ความถี่ของการให้อาหารที่เหมาะสมในการอนุบาลลูกปลาช่อน
38. การศึกษาชีววิทยาการเพาะพันธุ์เต่าหายาก
39. พฤติกรรมการวางไข่และการเพาะฟักไข่เต่ากระอาน
40. ผลของระดับโปรตีนและพลังงานต่างกันต่อการเจริญเติบโตของปลาแรดขนาดเล็ก
41. การอนุบาลลูกปลารายด้วยอาหารผสมวิตามินซี
42. ชีววิทยาบางประการของปลากะตุงเทวในแม่น้ำเจ้าพระยา จ. พระนครศรีอยุธยา
43. การเพาะพันธุ์ปลาจาด
44. การอนุบาลลูกปลาแรดวัยอ่อนด้วยปริมาณไรแดงต่างกัน 3 ระดับ
45. การอนุบาลลูกปลาช่อนวัยอ่อน
46. การศึกษาวัสดุวางไข่ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะพันธุ์ปลากะตุงเทว
47. ชลชีววิทยาและทรัพยากรประมงในอ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์ จ. กาญจนบุรี

48. การแพร่กระจายของประชาคมปลาและพลวัตประชากรปลาชนิดที่พบมากในอ่างเก็บน้ำเขื่อนวชิราลงกรณ์ จ. กาญจนบุรี
49. โครงสร้างประชาคมปลาและประสิทธิภาพของเครื่องมือข่ายในหนองหลวง จ. เชียงราย
50. ชีววิทยาบางประการของปลากะพงในพื้นที่พรุ จ. นราธิวาส
51. ความชุกชุม ความหลากหลายและการแพร่กระจายของแพลงก์ตอนในแม่น้ำตรัง จ. ตรัง
52. การอนุบาลปลาสร้อยเกล็ดถี่ในอัตราความหนาแน่นต่างกัน
53. การเพาะและอนุบาลปลาแขยงใบข้าว
54. การเลี้ยงปลาเค็มดำในกระชังด้วยอัตราการให้อาหารต่างกัน
55. ความชุกชุมและความหลากหลายของสัตว์หน้าดินในแม่น้ำเจ้าพระยา จ. พระนครศรีอยุธยา
56. การใช้ปลาหมึกเป็นอาหารสำหรับปลาช่อน
57. ชลชีววิทยาและทรัพยากรประมงในคลองละงู จ. สตูล
58. การเลี้ยงปลากลายในกระชังด้วยอัตราปล่อยต่างกัน
59. การอนุบาลปลากดหิน
60. ศักยภาพการผลิตปลากัดเพื่อการส่งออกในจังหวัดนครปฐม
61. การทดสอบปลาไน 3 สายพันธุ์
62. การใช้ฮอร์โมนในการควบคุมเพศปลานิล
63. การถ่ายทอดทางพันธุกรรมของลักษณะที่สำคัญทางเศรษฐกิจของปลากดแก้ว
64. ความหลากหลายทางพันธุกรรมของปลากดเหลืองในประเทศไทย
65. คุณภาพทางจุลินทรีย์ของน้ำแข็งไม่ น้ำประปา น้ำบาดาล น้ำทะเล และวัตถุดิบ ในบริเวณท่าเทียบเรือสงขลาและปัตตานี
66. ความเสี่ยงต่อ *Listeria monocytogenes* ในผลิตภัณฑ์ กุ้งสุกแช่เยือกแข็ง
67. คุณลักษณะเชื้อ *Fleisibacter maritimus* สาเหตุของโรคแผลต่างในปลากะพงขาว
68. การแยกและคุณลักษณะของเชื้อ *Nodsvius* ปลากะรังดอกแดง (*Epinephelus oioides*)
69. ผลผลิตเบื้องต้นลุ่มน้ำปากพนัง ปี 2543
70. พันธุ์สัตว์น้ำเขตลุ่มน้ำปากพนัง
71. การผลิตแม่พันธุ์ปูทะเลไขนอกกระดองเพื่อการเพาะพันธุ์
72. การศึกษาอาหาร 4 ชนิดที่มีผลต่อการวางไข่ของกุ้งแช่บ๊วย (*Penaeus merguensis* De Man)
73. การสำรวจแหล่งหอยหลอด (*Razor Clam* . *Solen* spp.) บริเวณชายฝั่งทะเล อำเภอมือง จังหวัดชลบุรี 2542
74. ผลของบีโตรเลียมไฮโดร คาร์บอนในน้ำมันเครื่องต่ออัตราการตายของแมลงงู
75. ผลของกากขาต่ออัตราการตายของหอยแมลงงู (*Perna viridis*. Linnaeus)
76. สภาพพื้นที่ คุณสมบัติดินและดิน บริเวณแหล่งหอยหลอด (*Razor Clam*. *Solen corneus*. Lamark, 1818) ที่ปากแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดสมุทรปราการ
77. ปริมาณโลหะหนักในน้ำบริเวณแหล่งเลี้ยงกุ้งกุลาดำในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา
78. การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนในการอนุบาลลูกปลากะพงขาวในบ่อดินที่ระดับความหนาแน่นต่างกัน

79. การสำรวจทรัพยากรปูทะเลในอ่าวบ้านดอน สุราษฎร์ธานี ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2540 - ตุลาคม 2541
80. การสำรวจทรัพยากรปูทะเลในอ่าวบ้านดอน สุราษฎร์ธานี ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2541 - ตุลาคม 2542
81. การศึกษาอัตราการรอดตายของลูกหอยเป่าอื้อที่ได้รับปริมาณแอมโมเนียที่ระดับความเข้มข้นต่างกัน
82. ผลของฮอร์โมน 17 a. Methyltestosterone ที่มีต่อการสร้างน้ำเชื้อของปลากะบอกดำ (*Liza subviridis* Valenciennes)
83. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเพาะและอนุบาลปลาหูช้าง (*Platax orbicularis*, Forskal)
84. การเลี้ยงกุ้งกุลาดำ (*Penaeus monodon* Fabricius) รุ่นที่ 2 ให้เป็นพ่อพันธุ์ที่ 3 ในบ่อดิน
85. การเลี้ยงโรติเฟอร์น้ำเค็มโดยใช้คลอโรลล่าน้ำจืด
86. การศึกษาเบื้องต้นการเพาะพันธุ์ปลานวลจันทร์ทะเล *Chanos chanos* Forsskal)
87. ชีววิทยาการสืบพันธุ์เบื้องต้นปลาจะละเม็ดเทา (*Pampus chinensis* Euphrasen)
88. ประสิทธิภาพของท่อหมุนในการลดปริมาณไนโตรเจนในบ่อเลี้ยงกุ้งกุลาดำแบบพัฒนา
89. การทดลองเพาะพันธุ์หอยหลอด (*Solen regularis* Dunker)
90. การศึกษาการย่อยโปรตีนจากวัตถุดิบต่างชนิดในอาหารปลาหมอทะเล
91. การทดลองเลี้ยงกุ้งกุลาดำระบบปิด โดยใช้จุลินทรีย์บำบัดของเสีย
92. การบำบัดสิ่งปนเปื้อนในหอยตะไกรมเชิงพาณิชย์
93. การดื้อต่อยาปฏิชีวนะของ *Vibrio parahaemolyticus* จากหอยตะไกรมและแหล่งน้ำอ่าวบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
94. ผลของความถี่ในการให้อาหารต่ออัตราการเจริญเติบโตของกุ้งแชบ๊วย (*Penaeus merguensis*, Deman)
95. อัตราการรอดตายและระยะพัฒนาของลูกปูทะเลวัยอ่อน *Scylla serrata* (Forsk.) ที่อนุบาลโดยใช้แวนเป็นที่หลบซ่อน
96. การตรวจติดตามคุณภาพน้ำในบ่อเลี้ยงกุ้งกุลาดำและแหล่งน้ำในบ่อเลี้ยงกุ้งกุลาดำและแหล่งน้ำในเขตเลี้ยงกุ้งกุลาดำบริเวณพื้นที่จังหวัดชายฝั่งทะเล ในปี 2540 - 2543
97. ผลการตรวจติดตามสารปฏิชีวนะตกค้างในกุ้งกุลาดำจากฟาร์มเลี้ยงในจังหวัดต่างๆ ปี 2543
98. โครงการศึกษาและวิจัยหอยหลอดในบริเวณอ่าวไทยตอนบน
99. ศึกษาผลกระทบของกฎหมายบางฉบับที่เกี่ยวข้องกับการค้าปลาน้ำจืดสวยงาม
100. ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการพัฒนางานด้านการส่งเสริมการประมงของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกรมประมง
101. การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมประมงโรงเรียนของโครงการพัฒนาประมงโรงเรียนในหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนกรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี
102. ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมการเลี้ยงสัตว์ในเขตโครงการพื้นที่ลุ่มแม่น้ำป่าสัก จังหวัดลพบุรี และสระบุรี

103. การผลิตโพลีโคลนอลแอนติบอดีต่อเชื้ออิริโดไวรัสที่แยกได้จากปลากะพงขาว
104. บะหมี่ซูริมีกึ่งสำเร็จรูป
105. การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารเส้น จากซูริมีและการบรรจุ
106. Effect of Formaldehyde on the Gel Farming Ability of Fish Meat
107. คุณภาพและความปลอดภัยของน้ำปลาระหว่างการหมัก
108. ซูริมีและการปรับปรุงคุณภาพ
109. การตรวจติดตามชีวพิษในแมงดาทะเล (ภาคใต้)
110. การใช้เทคโนโลยีชีวภาพในผลิตภัณฑ์หมักทอง
111. Preservative effect of chitosan in fish ball
112. ปลายโอโซนต้านเชื้อแบคทีเรีย
113. ปัจจัยที่มีต่อคุณภาพปลายโอ
114. ศักยภาพการผลิตด้านการประมงในแหล่งน้ำบริเวณลุ่มแม่น้ำโขงของประเทศไทย
115. การประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมเร่งรัดพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ระหว่างปี พ.ศ. 2541 - 2542
116. พลวัตประชากรปลาชิวแก้วในอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์จังหวัดขอนแก่น
117. รูปแบบการดำเนินการและผลตอบแทนจากการเลี้ยงปลาในกระชังแบบกลุ่มกรณีศึกษาโครงการเลี้ยงปลาในกระชังหนอง ทุ่มทาม จังหวัดขอนแก่น
118. การใช้ความถี่ความยาวในการจำแนกกลุ่มอายุสัตว์น้ำที่จับได้จากบึงทับกระดาน ตำบลวังแดง อำเภอดรอน จังหวัดอุตรดิตถ์
119. การศึกษาอิทธิพลของตัวแปรสิ่งแวดล้อมต่ออัตราการเจริญเติบโตของปลานิลในบึงทับเสลา จังหวัดอุทัยธานี
120. เศรษฐกิจการผลิตและการกระจายพันธุ์ปลาน้ำจืดของเกษตรกรและสหกรณ์ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในจังหวัดมหาสารคาม
121. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการทำประมงอวนล้อมจับในอ่าวไทย ปี 2540
122. การให้สิทธิ GSP กับสินค้าประมงของสหภาพยุโรป : ทางเลือกในการประกอบอาชีพประมงกับการจัดการประมงชายฝั่ง
123. เศรษฐกิจการทำประมงขนาดเล็กบริเวณอ่าวบางสะพาน : ทางเลือกในการประกอบอาชีพประมง กับการจัดการประมงชายฝั่ง
124. ความซุกซม ความหลากหลาย และการแพร่กระจายของทรัพยากรประมงในอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำนางรอง จังหวัดนครราชสีมา
125. การศึกษาเปรียบเทียบพรรณปลาในแนวปะการังในน่านน้ำไทยระหว่างอ่าวไทยกับอันดามัน
126. การเข้าครองพื้นที่และรูปแบบประชาคมปลานินทรีย์โครงสร้างแท่งคอนกรีตที่ใช้ในการทดลองพื้นฟูปะการัง
127. การสกัดสารประกอบสารหนู จากสาหร่ายสีน้ำตาล *Fucus serratus*
128. สภาพปัจจุบันและผลติดตามศึกษาระยะยาวของประชาคมปลาในแนวปะการัง บริเวณอ่าวป่าตอง จังหวัดภูเก็ต

5. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

5.1 งานส่งเสริมการประมง เพื่อพัฒนาพื้นที่และส่งเสริมอาชีพให้ราษฎรในเขตพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริได้มีอาหารโปรตีนจากสัตว์น้ำบริโภคเพิ่มขึ้น และมีรายได้เสริมจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำศึกษาวิจัยพันธุ์สัตว์น้ำที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ และพันธุ์สัตว์น้ำของไทยที่ใกล้สูญพันธุ์ เพื่อผลิตและปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ในปี 2545 ผลิตพันธุ์สัตว์น้ำ 63.02 ล้านตัว ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำในเขตพื้นที่โครงการ 51.81 ล้านตัว แจกพันธุ์สัตว์น้ำให้เกษตรกรเพาะเลี้ยง 11.91 ล้านตัว สาธิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 17 แห่ง ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพด้านการเพาะเลี้ยงให้เกษตรกร 1,516 ราย ส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำ 30 ราย เพิ่มผลผลิตการประมงได้ดำเนินโครงการตามพระราชดำริดังต่อไปนี้

- โครงการสาธิตการเลี้ยงปลาในเขตศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน จังหวัดฉะเชิงเทรา
- โครงการส่งเสริมและสาธิตการเลี้ยงปลาในเขตพื้นที่อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
- โครงการศูนย์ศึกษาและพัฒนากการประมงอ่าวคุ้งกระเบน จังหวัดจันทบุรี
- โครงการสาธิตและเพาะพันธุ์ปลาหน้าพระตำหนักทักษิณราชินีเวศน์ จังหวัดนราธิวาส
- โครงการพัฒนาลุ่มน้ำเข็ก จังหวัดเพชรบูรณ์

- โครงการพัฒนาพื้นที่ห้วยลาน อำเภอสนักำแพง จังหวัดเชียงใหม่
- โครงการพัฒนาเบ็ดเสร็จลุ่มน้ำสาขาแม่ปิง จังหวัดเชียงใหม่
- โครงการฟื้นฟูทรัพยากรพันธุ์ปลาและสัตว์น้ำจืดของไทย
- โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทอง จังหวัดนราธิวาส
- โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อาวจังหวัดลำพูน
- โครงการจุฬารณีนพัฒนา 6
- โครงการศูนย์พัฒนาการเกษตรภูสิงห์อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านการพัฒนาการประมง จังหวัดศรีสะเกษ
- โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยบางทรายตอนบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดมุกดาหาร
- โครงการเพาะเลี้ยงกบตามพระราชดำริ
- โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทรายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเพชรบุรี
- โครงการเลี้ยงส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์น้ำในศูนย์ศิลปาชีพแห่งใหม่
- โครงการพัฒนาประมงพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- โครงการจัดตั้งฟาร์มตัวอย่างตามพระราชดำริ

5.2 โครงการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเล อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดปัตตานีและจังหวัดนราธิวาส เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความอุดมสมบูรณ์และเพิ่มแหล่งทำการประมงให้เกษตรกร โดยการจัดวางปะการังเทียมซึ่งใช้ตู้รถไฟเก่าที่มีขนาด 2.18 เมตร ยาว 6.55 เมตร สูง 2.18 เมตร ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากการรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน 208 ตู้ ที่จังหวัดปัตตานี และท่อคอนกรีตระบายน้ำที่ใช้งานแล้ว ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากกรมทางหลวง จำนวน 707 ท่อ ที่จังหวัดนราธิวาส โดยจัดวางห่างฝั่ง 5 กิโลเมตร ระดับความลึก 10-15 เมตร เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย วางไข่ เลี้ยงตัววัยอ่อนของสัตว์น้ำ และชาวประมงท้องถิ่นร่วมกันจัดทำซั้งแบบชาวบ้านโดยใช้วัสดุท้องถิ่นที่มีอยู่เพื่อจัดวางยังพื้นที่ที่วางปะการังเทียมดังกล่าวร่วมด้วย

6. โครงการตามนโยบายรัฐบาล

6.1 โครงการถ่ายโอนการจัดตั้งแหล่งน้ำประมงหมู่บ้าน กรมประมงได้ถ่ายโอนภารกิจในส่วนของการจัดสร้างแหล่งน้ำเพื่อการประมงให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อ.บ.ต.) จำนวน 2,159 แห่ง เป็นเงิน 306 ล้านบาท คือ ทำนบปลาประจำหมู่บ้าน 200 แห่ง ประมงโรงเรียน 723 แห่ง ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเพิ่มผลผลิตทางการประมง 310 แห่ง ปรับปรุงแหล่งประมง 643 แห่ง และปรับปรุงบ่อปลาประมงโรงเรียน 283 แห่ง โดยกรมประมงทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องการสำรวจออกแบบแหล่งน้ำ เป็นผู้ประสานงานและให้คำปรึกษา

6.2 โครงการฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังการพักชำระหนี้ ด้านการประมง กรมประมงผลิตสื่อเพื่อใช้ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เกษตรกร 18,000 เล่ม จัดทำวีดิทัศน์ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 5 เรื่อง และส่งเสริมพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้แก่เกษตรกรที่ได้รับการพักชำระหนี้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 47,253 ราย โดยถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและสนับสนุนเงิน

ทุนเพื่อจัดหาปัจจัยการผลิต ซึ่งได้แก่ พันธุ์สัตว์น้ำ อาหาร และวัสดุการเกษตร

พันธุ์และลูกกุ้งทะเล
9,240 ตัวอย่าง ตรวจ
สอบคุณภาพอาหารกุ้ง
1,919 ตัวอย่าง และ
ตรวจวิเคราะห์คุณภาพ
ผลผลิตกุ้ง 40,546

6.3 โครงการติดตามตรวจสอบป้องกันยาปฏิชีวนะตกค้างในผลผลิตกุ้ง จากการทำมีการตรวจพบสารตกค้างในผลผลิตกุ้งของไทยที่ส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ทำให้ความน่าเชื่อถือในคุณภาพผลผลิตกุ้งจากประเทศไทยลดลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกและอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้งของไทยในอนาคตได้ กรมประมงจึงได้ออกมาตรการในการออกหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำ (Movement Document) เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับไปยังแหล่งผลิตได้ นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการโครงการเพื่อควบคุมการใช้ยาปฏิชีวนะทั้งกระบวนการผลิต ตั้งแต่ การตรวจสอบคุณภาพพ่อแม่

ตัวอย่าง นอกจากนี้ กรมประมงยังได้จัดทำมาตรฐาน GAP (Good Aquaculture Practice : GAP) เพื่อเป็นมาตรฐานเบื้องต้นในการจัดการฟาร์มและสามารถปฏิบัติได้ง่ายกว่ามาตรฐาน COC โดยเน้นสุขอนามัยฟาร์มและการผลิตกุ้งที่ปราศจากสารตกค้าง รวมทั้งฝึกอบรมแนะนำเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงกุ้งในเขต 22 จังหวัดชายทะเล 57 ครั้ง 5,693 ราย เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำฟาร์มหรือโรงเพาะฟักให้เป็นไปตามมาตรฐาน COC รวมถึงมาตรฐาน GAP ในจำนวนนี้มีเกษตรกรสนใจสมัครเข้าร่วมโครงการ COC 1,124 ราย และโครงการ GAP 1,685 ราย

6.4 โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กรมประมงดำเนินการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กลุ่มเกษตรกรแปรรูปสัตว์น้ำเข้าร่วมโครงการ จำนวน 65 กลุ่ม ซึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่ 44 จังหวัด มีผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่จะต้องพัฒนาจำนวน 20 ผลิตภัณฑ์ ดำเนินการสำรวจและรวบรวมข้อมูลความต้องการของกลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต และจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการอบรมวิทยากรในด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ/บรรจุภัณฑ์/การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับการแปรรูปสัตว์น้ำ/สุขอนามัยโรงเรือนแปรรูปและผู้ผลิต จำนวน 1 ครั้ง 30 คน อบรมกลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับการแปรรูปสัตว์น้ำ ในด้านการดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำ/กระบวนการผลิต/เครื่องมือที่เหมาะสมในการผลิตและการบรรจุภัณฑ์/สุขอนามัยโรงเรือนแปรรูปและผู้ผลิต

จำนวน 65 ครั้ง 1,952 ราย จัดทำมาตรฐานผลิตภัณฑ์เพื่อควบคุมคุณภาพให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคจำนวน 2 ผลิตภัณฑ์ คือ ปลาต้มและส้มผัก วิเคราะห์คุณค่าทางโภชนาการและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์ จัดทำเอกสารการผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อแจกจ่ายให้กลุ่มเกษตรกรใช้เป็นคู่มือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบรรจุภัณฑ์ จำนวน 5,000 เล่ม ติดตามผลของโครงการโดยเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 25 ครั้ง

สรุปรายงานรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ปี 2545

แผนงาน งาน โครงการ	เงินงบประมาณที่ได้รับ	เงินงบประมาณที่อนุมัติ	เงินเกินเดือน	รายจ่ายจริง						รวมรายจ่ายจริง		
				เงินเดือน ค่าจ้างประจำ	ค่าจ้างชั่วคราว	ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย, วัสดุ	ค่าสาธารณ- ูปโภค	ค่าครุภัณฑ์ สิ่งก่อสร้าง	เงินอุดหนุน		รายจ่ายอื่น	
แผนงาน ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร												
1. งานบริหารทั่วไป	198,600,400	204,567,676	3,868,920	89,953,400	8,433,821	17,800,547	16,352,842	3,874,934	56,446,846	13,330,223	206,192,613	
2. งานผลิตพืชผู้ดีศรีน้ำ	422,226,200	415,804,154	-	136,532,400	59,716,587	191,494,794	22,986,341	3,062,699	-	-	413,792,821	
3. งานส่งเสริมการประมง	1,378,814,300	1,349,155,924	408,835,416	303,852,600	43,716,623	222,260,750	19,334,946	309,062,538	-	26,826,261	925,053,718	
4. งานวิจัยการประมง	366,905,500	371,711,128	747,213	240,342,400	26,140,425	70,684,088	18,539,333	11,483,336	5,003,790	-	372,193,372	
5. งานพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมง	66,487,600	72,463,985	-	5,417,800	26,793,898	31,373,925	2,492,341	8,120,449	-	-	74,198,413	
6. โครงการถ่ายโอนการจัดตั้งแหล่งน้ำประมงหมู่บ้าน	306,000,000	306,000,000	7,189,071	-	-	-	-	-	248,655,328	-	248,655,328	
รวมแผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร	2,739,034,000	2,719,702,867	420,640,620	776,098,600	164,801,354	533,614,104	79,705,803	335,603,956	310,105,964	40,156,484	2,240,086,265	
แผนงาน อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ												
1. งานอนุรักษ์ทรัพยากรประมง	220,063,900	241,856,980	23,909,268	80,052,900	18,722,209	113,539,575	2,179,115	1,896,395	-	-	216,390,194	
2. โครงการฟื้นฟูทะเลไทย	84,595,200	84,028,958	10,798,387	-	8,553,659	22,385,169	64,354	42,416,787	-	-	73,419,969	
3. โครงการจัดการทรัพยากรป่ากรัง	8,660,800	8,660,800	246,000	-	2,018,364	5,408,705	-	-	-	-	7,427,069	
รวมแผนงานอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ	313,319,900	334,546,738	34,955,655	80,052,900	29,294,232	141,333,449	2,243,469	44,313,182	-	-	297,237,232	
แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว												
1. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	150,000,000	148,052,907	101,234,435	-	-	16,508,676	459,858	29,383,334	-	-	46,351,868	
รวมแผนงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว	150,000,000	148,052,907	101,234,435	-	-	16,508,676	459,858	29,383,334	-	-	46,351,868	
รวมทั้งสิ้น	3,202,353,900	3,202,302,512	556,830,710	856,151,500	194,095,586	691,456,229	82,409,130	409,300,472	310,105,964	40,156,484	2,583,675,365	

รายชื่อคณะผู้บริหาร

นายสิทธิ บุญยรัตผลิน	อธิบดีกรมประมง
นายสมปอง หิรัญวัฒน์	รองอธิบดีกรมประมง
นายเรวัตย์ ฤทธาภรณ์	รองอธิบดีกรมประมง
นายจรัสชาติา กรรณสูต	รองอธิบดีกรมประมง

ที่ปรึกษากรมประมง

นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์	ที่ปรึกษาด้านประมงต่างประเทศ
นายเทพ เมนะเสวต	ที่ปรึกษาด้านประมงทะเล
นายทิม ฟลีเกล (Dr.Tim Flegel)	ที่ปรึกษาด้านสุขภาพสัตว์น้ำ
นายหิรัญ หิรัญประดิษฐ์	ที่ปรึกษาด้านคุณภาพและขบวนการผลิตสัตว์น้ำ
นายดำรงค์ ศิลปชัย	ที่ปรึกษาด้านพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง
นายมานaix หงษ์พร้อมญาติ	ที่ปรึกษาด้านบริหารและจัดการประมง

ผู้เชี่ยวชาญ

นางมะลิ บุญยรัตผลิน	ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการทรัพยากรประมง
นายนิพนธ์ ศิริพันธ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
นายสมศักดิ์ จุลละสร	ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล
นายมานพ ตั้งตรงไพโรจน์	ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคสัตว์น้ำ
นายภาณุ เทวรัตน์มณีกุล	ผู้เชี่ยวชาญด้านที่ปรึกษาการประมงต่างประเทศ
น.ส.พูลทรัพย์ วิรุฬหกุล	ผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ฯ
นางสมหญิง เปี่ยมสมบุรณ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจการประมง
นายอุดม ปาดิยเสวี	ผู้เชี่ยวชาญด้านนิเวศวิทยา
นายสมโภชน์ อัครกะทิววัฒน์	ผู้เชี่ยวชาญด้านอนุกรมวิธานสัตว์น้ำ
นายถวัลย์ ชูขจร	ผู้เชี่ยวชาญด้านพันธุกรรมสัตว์น้ำ
นายสมพงษ์ สุวรรณทศ	ผู้เชี่ยวชาญด้านสัตว์น้ำและพรรณไม้น้ำสวยงาม
นายสกุล สุพงษ์พันธุ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการประมงทะเล

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและแผน (งานประมง)

นายบุญส่ง ลีริกุล

น.ส.สมพร อธิพิงษ์

นางสุมาลี ยุกตานนท์

นายเทียนทอง อยู่เวชวัฒนา

นายสิงหนาท ประศาสน์ศิลป์

นายวีรชัย บุญรอด

นายวิเชียร เปล่งฉวี

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรมฯ

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายฯ เขต 9, 10

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายฯ เขต 1, 5

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายฯ เขต 6, 11

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายฯ เขต 3, 4

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายฯ เขต 2, 7

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายฯ เขต 8, 12

ผู้อำนวยการกอง / สำนัก

นายสมพร โล่ห์สวัสดิ์กุล

นายสมบูรณ์ เย็นเอง

นางพะอบ ใจเย็น

นายอนันต์ สาระยา

น.ส.เรวดี ศรีประเสริฐ

นายนิวัติ สุธีมีชัยกุล

นายคำรณ โปธิพิทักษ์

นางสันทนา ดวงสวัสดิ์

นายสมชาติ สุขวงศ์

นายศิริ กอนันตกุล

นายอาทิตย์ นามะสนธิ

นายสมศักดิ์ ปราโมกษ์ชุติมา

นายสำรวย มีนกาญจน์

นายนิเวศน์ เรืองพานิช

น.ส.อัจฉรา สุนทรอภิชาติ

เลขานุการกรม

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ผู้อำนวยการกองคลัง

ผู้อำนวยการกองตรวจสอบรับรองมาตรฐานคุณภาพสัตว์น้ำ
และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

ผู้อำนวยการกองประมงต่างประเทศ

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

ผู้อำนวยการกองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ

ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพันธุกรรมสัตว์น้ำ

ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการประมง

ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล

ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการด้านการประมง

ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง

หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน

